

Sygn. akt II Cz 173/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO W. Damaszkowski/spr./

Sędziowie: SSO J. Jakubowska

SSO A. Izydorzyc

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2013 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

skargi Z. K. (1) o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. akt

II Cz 140/13

w sprawie z wniosku Z. K. (1)

z udziałem C. M.

o podział majątku

postanawia:

skargę odrzucić.

UZASADNIENIE

Z. K. (2) złożył skargę o wznowienie postępowania „w sprawie wyłączenia sędziego Marka Gajdeckiego ze sprawy sygn. akt I Ns 1569/11”.

Skarga wnioskodawcy jest niedopuszczalna.

Przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze pod sygnaturą akt I Ns 1569/11 prowadzone jest postępowanie z wniosku Z. K. (1) z udziałem C. M. o podział majątku. Sąd ten postanowieniem z dnia 11 stycznia 2013 r. oddalił wniosek Z. K. (1) o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziego Marka Gajdeckiego. Na powyższe rozstrzygnięcie Z. K. (1) złożył zażalenie, ale jako spóźnione, zostało ono odrzucone postanowieniem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 20 lutego 2013 r. (II Cz 140/13).

Skarga o wznowienie postępowania – stosownie do art. 399 § 1 k.p.c. – jest dopuszczalna w sytuacji gdy postępowanie to zostało, w trybie procesowym zakończone prawomocnym wyrokiem, a w trybie nieprocesowym prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy (art. 524 § 1 k.p.c.). Zasadniczo zatem tego rodzaju skarga przysługuje od prawomocnych orzeczeń o charakterze merytorycznym, a więc takich które rozstrzygają o przedmiocie postępowania (tzw. orzeczenia co do istoty sprawy).

Skarga – poza wyjątkami – nie przysługuje od prawomocnych orzeczeń kończących postępowanie w sprawie w sposób formalny na przykład poprzez odrzucenie pozwu lub apelacji, a także nie może być wniesiona od prawomocnych postanowień kończących postępowanie pomocnicze lub wypadkowe. Do tych ostatnich należą między innymi postanowienia w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych, lub ustanowienia adwokata, a także postanowienia co do wniosku o wyłączenie sędziego.

Natomiast do kwestii wzruszalności postanowień niekończących postępowanie w sprawie odnosi się przepis art. 416¹ k.p.c. Zgodnie z jego brzmieniem w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem (postanowieniem co do istoty sprawy) mogą być uchylone postanowienia niekończące postępowanie w sprawie, jeżeli zostały wydane na podstawie aktu normatywnego uznanego przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z konstytucją, ratyfikowaną umowa międzynarodową lub z ustawą. Przepisy o wznowieniu postępowania stosuje się odpowiednio.

Zastosowanie powyższego przepisu wchodzi w grę tylko wówczas gdy sprawa została już merytorycznie zakończona, co w postępowaniu z wniosku Z. K. (1) nie miało miejsca oraz gdy Trybunał Konstytucyjny orzeknie o niekonstytucyjności przepisu stanowiącego podstawę wydanego orzeczenia niekończącego postępowanie.

Z braku przesłanek wynikających zarówno z art. 399 § 1 k.p.c. i art. 416¹ k.p.c. skarga jako niedopuszczalna z mocy art. 410 § 1 k.p.c. podlegała odrzuceniu.